

Інститут соціальної та політичної психології НАПН України

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою ІСПП

від 30 листопада 2017 року

(протокол № 16/17)

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ВНУТРІШНЮ СИСТЕМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В
ІНСТИТУТІ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
НАПН УКРАЇНИ**

КИЇВ 2017

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про систему забезпечення якості в закладах освіти (внутрішню систему забезпечення якості освіти) в Інституті соціальної та політичної психології НАПН України (далі – Положення) розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти», наказу МОН України «Про затвердження та введення в дію Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти» та на принципах, викладених у «Стандартах і рекомендаціях щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти (ESG)», зокрема:

- відповідності європейським та національним стандартам якості вищої освіти;
- системного підходу, який передбачає управління якістю на всіх етапах освітнього процесу;
- компетентнісного підходу, який передбачає результатну парадигму навчання;
- сучасних підходів до навчання й викладання із застосуванням гнучких навчальних траєкторій та визнанням компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами;
- постійного підвищення якості освітньої діяльності;
- здійснення моніторингу якості освітньої діяльності;
- зв'язку освіти з науковими дослідженнями та інноваціями;

- залучення здобувачів вищої освіти, роботодавців та інших зацікавлених сторін до процесу забезпечення якості освіти;
 - відкритості та прозорості на всіх етапах забезпечення якості освіти.
- 1.2. Метою внутрішньої системи забезпечення якості освіти в Інституті є досягнення позитивної динаміки якості підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні шляхом забезпечення відповідності освітньої діяльності вимогам сучасної науки та соціальної практики.

2. ПРИНЦИПИ ТА ПРОЦЕДУРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

2.1. Процедура забезпечення якості освітньої діяльності має дві складові:

- вимоги та норми до провадження та організації освітньої діяльності відповідно до законодавства України та внутрішніх документів Інституту;
- контроль за виконанням визначених вимог і норм, моніторинг і аналіз показників якості освіти, формування на підставі аналізу заходів із поліпшення функціонування системи забезпечення якості.

2.2. Внутрішня система забезпечення якості освіти передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- розроблення і затвердження освітніх програм відповідно до Національної рамки кваліфікацій вищої освіти, Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти;
- постійний моніторинг і періодичний перегляд освітніх програм, їх модернізація та аналіз на відповідність вимогам ринку праці;
- забезпечення необхідних ресурсів для організації освітнього процесу;
- організація інформаційного менеджменту, у тому числі збір, аналіз і використання відповідної інформації для ефективного управління освітнім процесом;

- підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти;
- здійснення самооцінки якості освіти й освітньої діяльності як основи для зовнішнього забезпечення якості;
- створення ефективної системи та механізмів забезпечення академічної доброчесності, запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях наукових працівників та здобувачів вищої освіти;
- забезпечення публічності інформації про діяльність Інституту.

2.3. Гарантом якості освіти є освітньо-наукове середовище Інституту, у якому зміст освітніх програм, навчальні можливості та ресурсне забезпечення відповідають основній меті.

2.4. Основними принципами навчання є:

- взаємоповага у стосунках між аспірантами, викладачами, науковими співробітниками та керівництвом Інституту;
- активне залучення аспірантів до реалізації всіх компонентів освітнього та наукового процесу;
- урахування індивідуальних потреб аспірантів;
- реалізація гнучких навчальних траєкторій через організацію вивчення
- аспірантами дисциплін вільного вибору, академічну мобільність і трансфер кредитів;
- зворотній зв'язок щодо якості та умов навчального процесу.

3. РОЗРОБЛЕННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

3.1. Механізм розробки, затвердження, моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм здійснюється відповідно до Стандартів освітньої діяльності, Стандартів вищої освіти, Національної рамки кваліфікацій вищої освіти, Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти.

3.2. Освітньо-наукова програма містить:

- обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти;
- перелік компетентностей;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
- вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

3.3. Освітньо-наукова програма базується на компетентісному підході та враховує основні підходи у визначенні вимог до фахівця, що закладені в міжнародному Проекті Європейської Комісії «Гармонізація освітніх структур в Європі» (Tuning Educational Structures in Europe, TUNING).

3.4. Освітньо-наукова програма спеціальності розробляється проектною групою до складу якої входять керівник (гарант освітньої програми), провідні фахівці з відповідної спеціальності (спеціалізації). Гарант освітньої програми призначається наказом Директора і відповідає за дотримання ліцензійних вимог під час започаткування та провадження освітньої діяльності.

Склад проектної групи формується гарантом освітньої програми, розглядається на засіданні Вченої ради Інституту і затверджується наказом Директора Інституту.

3.5. Розроблення освітньо-наукової програми передбачає створення таких її складових:

- профіль освітньої програми (загальна інформація, мета, характеристика освітньої програми з чітким визначенням предметної галузі, опис придатності випускників до працевлаштування та подальшого навчання,

короткий опис основних підходів, методів та технологій викладання й навчання, програмні компетентності (інтегральна, загальні, фахові), програмні результати навчання (на основі дискрипторів Національної рамки кваліфікацій):

- знання, уміння, комунікація, автономія та відповідальність, ресурсне забезпечення реалізації програми, академічна мобільність;
- розподіл змісту освітньо-наукової програми за групами компонентів та циклами підготовки;
- перелік компонентів освітньо-наукової програми та їхньої логічної послідовності;
- матриця відповідності програмних компетентностей компонентам освітньої програми;
- матриця забезпечення програмних результатів навчання відповідним компонентам освітньої програми;
- форми атестації здобувачів вищої освіти.

В освітній програмі зазначається освітня кваліфікація, яку отримують здобувачі вищої освіти в разі її успішного завершення. Освітня програма ухвалюється Вченою радою Інституту.

3.6. На підставі освітньо-наукової програми розробляється навчальний план.

Навчальний план є нормативним документом Інституту, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу. Навчальний план ухвалюється Вченою радою Інституту і затверджується Директором.

3.7. З метою реалізації індивідуальної освітньої траєкторії як персонального шляху реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, для кожного аспіранта розробляється індивідуальний навчальний план, який

визначає послідовність, форму і темп засвоєння освітніх компонентів освітньої програми.

Індивідуальний навчальний план формується на підставі навчального плану на кожний навчальний рік і включає обов'язкові та вибіркові навчальні дисципліни. Контроль за виконанням індивідуального навчального плану аспіранта здійснюється науковим керівником, лабораторією та відділом аспірантури.

3.8. Для кожного освітнього компоненту освітньо-наукової програми розробляється навчальна програма. Навчальна програма містить загальну інформацію про освітній компонент; мету, яка пов'язана з компетентностями, визначеними освітньою програмою; опис очікуваних результатів навчання; інформаційний обсяг; список рекомендованої літератури; форми контролю; засоби діагностики.

Науково-педагогічні працівники до початку розроблення навчальної програми знайомляться з програмними результатами навчання та компетентностями, яких має набути аспірант відповідно до освітньо-наукової програми. Навчальні програми затверджуються Вченою радою Інституту.

4. ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ ТА ПЕРІОДИЧНОГО ПЕРЕГЛЯДУ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

4.1. Перегляд освітніх програм відбувається за результатами їхнього моніторингу в цілому та їх компонентів, але не рідше одного разу на чотири роки.

4.2. Основною метою моніторингу та перегляду освітніх програм є підтвердження їхньої актуальності з урахуванням світових тенденцій розвитку психологічної галузі знань і затребуваності на ринку праці, потреб

суспільства та соціальної практики, покращення якості освітнього процесу та задоволення потреб здобувачів вищої освіти.

4.3. Критерії перегляду освітніх програм формулюються:

- в результаті зворотного зв'язку з науково-педагогічними працівниками,
- аспірантами і роботодавцями;
- за наслідками прогнозування потреб суспільства і розвитку галузі.

4.4. Система моніторингу та перегляду освітніх програм відбувається за участю аспірантів та зацікавлених сторін і передбачає проведення наступних процедур:

- експертне оцінювання актуальності змісту освітніх програм;
- оцінювання стану організації освітнього процесу здобувачами вищої освіти,
- моніторинг успішності та навчальних досягнень здобувачів вищої освіти;
- оцінювання актуальності змісту освітніх програм, їхньої відповідності
- новітнім досягненням галузі, актуальним потребам суспільства та соціальної практики;
- оперативне реагування на інформацію стосовно проблем, що виникли в процесі реалізації освітньо-наукової програми.

5. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

5.1. Контроль та оцінювання досягнення здобувачів вищої освіти результатів навчання здійснюється відповідно до положенням «Про організацію освітнього процесу в Інституті соціальної та політичної психології НАПН України».

5.2. Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення лекційних, практичних, семінарських занять і оцінюється сумою набраних

балів. Основна мета поточного контролю – отримання інформації щодо ступеня продуктивності процесу навчання. Його особливостями є:

- забезпечення продуктивного зворотного зв'язку між викладачами та аспірантами у процесі навчання;
- ефективна реакція викладача на навчальні запити та потреби аспірантів.

Поточний контроль реалізується у формі усного опитування або письмового/електронного експрес-контролю (тести, контрольні роботи тощо). Результати поточного контролю є частиною навчального процесу і не призначені для виставлення оцінок.

5.3. Семестровий підсумковий контроль проводиться у формі екзамену чи заліку, визначених навчальним планом у терміни, передбачені графіком навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою навчальною програмою дисципліни. Метою підсумкового контролю є оцінювання аспіранта за результатами протягом відповідного освітнього періоду.

На початку семестру викладач повинен ознайомити аспірантів з формою підсумкового контролю, змістом завдань, а також з критеріями оцінювання. Сумарна оцінка підсумкового контролю виставляється за розширеною шкалою:

Рейтингова оцінка	Оцінка за стобальною шкалою	Значення оцінки
A	90 – 100 балів	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу з можливими незначними недоліками
B	82 – 89 балів	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов'язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок

C	75 – 81 балів	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок
D	69 – 74 балів	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності
E	60 – 68 балів	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)
FX	35 – 59 балів	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання
F	1 – 35 балів	Незадовільно з обов'язковим повторними вивчення курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни

5.4. За результатами підсумкового контролю науково-педагогічний працівник здійснює аналіз:

- запланованих та отриманих результатів навчання;
- методів викладання та навчання, які найбільш сприяють досягненню результатів навчання.

5.5. З метою врахування думки аспірантів щодо якості навчання та об'єктивності системи оцінювання можуть проводитись опитування.

6. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ КОНТИНГЕНТУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

6.1. Підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні забезпечується за рахунок:

- профорієнтаційної роботи серед студентів, що проходять різні види практики в Інституті та студентів старших курсів ВНЗ, яка здійснюється науковими працівниками Інституту;

- угод з вищими навчальними закладами;
- заохочення студентів до участі в наукових дослідженнях Інституту (соціологічні опитування, математична обробка результатів досліджень тощо);
- заохочення та допомога у підготовці публікацій за результатами їхньої науково-дослідної роботи;
- розміщення повної інформації для вступників на веб-сайті Інституту та на офіційних сторінках соціальних Інтернет-мереж;
- організованої роботи приймальної комісії.

7. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ КАДРОВОГО СКЛАДУ ВИКЛАДАЧІВ

7.1. Забезпечення якості кадрового складу викладачів спрямоване на:

- залучення до викладання навчальних дисциплін провідних наукових співробітників Інституту, які мають значний досвід викладання, керівників наукових тем, авторів монографій, підручників та посібників;
- заохочення викладачів до застосування інноваційних методів викладання та новітніх технологій.

7.2. Робота науково-педагогічних працівників здійснюється відповідно до Статуту Інституту, Положення про організацію освітнього процесу в Інституті соціальної та політичної психології, інших нормативних документів.

7.3. З метою оцінювання роботи науково-педагогічних працівників запроваджується анонімне опитування аспірантів, яке проводить Рада молодих учених Інституту.

8. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВИХ ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

- 8.1. Підвищення кваліфікації наукових та науково-педагогічних працівників Інституту здійснюється відповідно до чинного законодавства та Статуту Інституту. Метою підвищення кваліфікації наукових та науково – педагогічних працівників Інституту є удосконалення професійної підготовки шляхом поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей.
- 8.2. Працівники Інституту можуть підвищують кваліфікацію в Україні та за кордоном.
- 8.3. Інститут забезпечує підвищення кваліфікації наукових та науково-педагогічних працівників не рідше одного разу на п'ять років із збереженням середньої заробітної плати.
- 8.4. Підвищення кваліфікації наукових та науково-педагогічних працівників проводиться з відривом або без відриву від виробництва, у тому числі дистанційно.
- 8.5. Підвищення кваліфікації наукових та науково-педагогічних працівників здійснюється за такими видами:
 - довгострокове підвищення кваліфікації (курси, школи, стажування тощо);
 - короткострокове підвищення кваліфікації (семінари, семінари-практикуми, тренінги, конференції, вебінари, «круглі столи» тощо).
- 8.6. Підвищення кваліфікації враховується при обранні на посади наукових та науково-педагогічних працівників та при атестації.

9. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЯВНОСТІ НЕОБХІДНИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО-НАУКОВОГО ПРОЦЕСУ ТА ПІДТРИМКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

9.1. Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачі вищої освіти в Інституті відповідає ліцензійним та акредитаційним вимогам і передбачає:

- забезпечення фізичними ресурсами, що сприяють навчанню аспірантів (бібліотека, інформаційно-технологічна інфраструктура тощо);
- підтримку здобувачів вищої освіти з боку наукових керівників, наукових співробітників лабораторій та інших консультантів;
- загальнодоступність усіх ресурсів та їхню відповідність зазначеним цілям;
- доступність до наукових звітів лабораторій та наукових звітів Інституту;
- забезпечення інформованості аспірантів про наявність відповідних послуг.

9.2. Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу:

- матеріально-технічна база Інституту пристосована для підготовки фахівців, створено умови для доступу до мережі інтернет, діє WiFi-мережа;
- освітній процес забезпечено навчальною, методичною та науковою літературою, періодикою на паперових та електронних носіях;
- розроблено й постійно оновлюються контенти навчальних дисциплін, які складаються з наукового, методичного, інформаційного ресурсів для організації аудиторної та самостійної роботи здобувачів вищої освіти;
- самостійна робота здобувачів вищої освіти організовується за допомогою консультацій (розроблено річні графіки консультацій наукових керівників та викладачів навчальних дисциплін), дистанційних форм комунікування

«викладач–аспірант–викладач» через веб-сайти лабораторій, особисті веб-сторінки викладачів, використання сервісів Google тощо.

10. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

- 10.1. Організація практичної підготовки аспірантів здійснюється відповідно до Положенням про організацію освітнього процесу Інституті соціальної та політичної психології НАПН України.
- 10.2. Мета практичної підготовки – набуття аспірантами професійних компетентностей для подальшого їх використання в практичних умовах.
- 10.3. Зміст і послідовність проходження практики визначається програмою практики.
- 10.4. Практика аспірантів проводиться на базі провідних вищих навчальних закладів.
- 10.5. Моніторинг якості організації практики забезпечують опитування аспірантів та керівників практики.

11. ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В НАУКОВИХ ПРАЦЯХ ПРАЦІВНИКІВ І ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

- 11.1. Систему запобігання та виявлення плагіату створено відповідно до вимог Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», розповсюджується на праці наукових та науково-педагогічних працівників Інституту, докторантів, аспірантів, осіб, прикріплених до Інституту з метою здобуття ступеня доктора філософії (кандидата наук), доктора наук поза аспірантурою/докторантурою і включає такі процедури та заходи:
 - формування атмосфери несприйняття академічної недоброчесності;

- інформування здобувачів вищої освіти та наукових працівників про необхідність дотримання правил академічної етики;
- створення умов, що унеможлиблюють академічний плагіат;
- підвищення відповідальності за академічний плагіат;
- систематичне ознайомлення (методичні матеріали, семінари-практикуми тощо) з правилами посилань на використані матеріали при підготовці власних наукових праць;
- в рамках навчальних дисциплін вивчення вимог коректного використання інформації при роботі з первинними та вторинними інформаційними ресурсами та об'єктами інтелектуальної власності, правил опису джерел та оформлення цитувань;
- проведення для аспірантів, докторантів та здобувачів заходів із питань наукової етики та недопущення академічного плагіату.

11.2. Система запобігання та виявлення академічного плагіату спрямована на запобігання та виявлення таких видів порушень академічної доброчесності:

- академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- фабрикація – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- фальсифікація – свідомо зміна чи модифікація вже відомої інформації, що стосується освітнього процесу чи наукових досліджень;

- списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання;
- обман – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу;
- хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;
- необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів вищої освіти.

11.3. Академічним плагіатом вважається:

- копіювання та оприлюднення виконаної іншим автором роботи;
- дослівне копіювання фрагментів тексту (від фрази до набору речень) чужої роботи у свою без належного оформлення цитування;
- внесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів в них тощо) та без належного оформлення цитування;
- парафраза (переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту).

11.4. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

- монографії, посібники, що вимагають рекомендації Вченої ради Інституту до видання;
- рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів конференцій, семінарів;
- дисертаційні роботи та автореферати.

11.5. Перевірка на академічний плагіат здійснюється на етапі представлення матеріалів для розгляду Вченою та Спеціалізованою радами, редакційними колегіями.

11.6. Безпосередньо перевірку матеріалів на академічний плагіат, за відповідним дорученням, організують:

- вчений секретар Вченої ради Інституту;
- вчений секретар Спеціалізованої ради;
- відповідальні секретарі наукових журналів та оргкомітетів конференцій, семінарів;
- комісія, яка може створюватися за дорученням директора Інституту.

11.7. Відповідальність за академічний плагіат.

- у разі виявлення академічного плагіату в дисертації на здобуття наукового ступеню така дисертація знімається із захисту незалежно від стадії розгляду без права повторного захисту.
- відповідальність наукових та науково-педагогічних працівників Інституту за академічний плагіат визначається їхніми посадовими інструкціями, Правилами внутрішнього розпорядку Інституту та Положенням про дотримання академічної доброчесності науковими співробітниками Інституту соціальної та політичної психології НАПН України.

11.8. Особа, стосовно якої порушено питання щодо недотримання нею академічної доброчесності, має право ознайомлюватися з матеріалами перевірки та оскаржувати рішення про притягнення її до академічної відповідальності згідно із законодавством.

12. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

12.1. Публічність інформації про діяльність Інституту здійснюється відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та згідно з наказом Міністерства освіти і науки України від 19.02.2015 р. №166 «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів».

12.2. На офіційному веб-сайті Інституту розміщується інформація, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню:

- документи, що регламентують діяльність Інституту: Статут Інституту соціальної та політичної психології НАПН України, ліцензія на здійснення освітньої діяльності на третьому (освітньо-науковому) рівні, структура та органи управління, інформація про наукову та видавничу діяльність. А також:
- положення про організацію освітнього процесу в Інституті соціальної та політичної психології НАПН України, освітньо-наукова програма, звіти Директора Інституту, звіти з різних напрямів діяльності;
- матеріали вступної кампанії на поточний рік (правила прийому, обсяг державного замовлення, рейтингові списки, програми та розклад вступних випробувань, розмір плати за навчання;
- відомості про аспірантуру та докторантуру;
- інформація про напрями наукової діяльності та наукові проекти; конференції, семінари, конкурси та виставки, що проводяться в Інституті; наукові видання; спеціалізована вчена рада; діяльність Ради молодих учених тощо.

12.3. Структурні підрозділи Інституту мають власні веб-сайти, на яких оприлюднюється інформація, що відображає основні напрями їхньої діяльності.

13. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

13.1. Положення вводиться в дію з наступного дня після його затвердження Вченою радою Інституту.

13.2. Зміни та доповнення до цього Положення можуть вноситися за ухвалою Вченої ради Інституту.